

עלון קיבוץ מצר

ראש השנה תשע"ג
ספטמבר 2012

אצלנו

ולכולנו... שנה טובה

לא קמלו הפרחים בגינתי

לא קמלו הפרחים בגינתי

כי תמיד תבוא הציפור הנאמנה ותשיר
מביאה בקולה המרגיע, בעדנה, וללא שאלות
כי הידידות בין הציפור לפרח היא מלאה.

והשרב יום אחד יעזוב את הקיץ הדועך
ואני, שמכיר את האדמה הזאת
כמו שאני מכיר את כל ורידי כפות הידיים שלי
או כמו את כל הקמטים שעל פני...
אשקה אותה, את האדמה הזאת.

ולא אשכח את השיר, אפילו אם הוא נגמר
כי עברתי מרחקים, שלב ועוד שלב
כמו צמח המצפה שהפרח יפרח
ואשיר עוד שיר, באמץ כמו חייל נאמן.

לכל אדם יש סיפור, גם שמח וגם עצוב
החובק את חלומו ללא מילים
ואם הוא חבוי בתוך ליבו
ימלא אז את חוויות חייו ואת תקוותיו.

לברוח מבדידות תמיד, תמיד
לבקוע בסלעים ובקוצים העיקשים
ולהגיע אל המקום נכסף
שאין ממנו אכזבה.

לבית מצר

ימים מספר לפני ערב ראש השנה תשע"ג, בשעת אחר צהריים מוקדמת של יום שישי, בתום ספירת הקולות, יכולנו לברך על התוצאה. בחיוך של הקלה אמרנו זה לזו שהקיבוץ, כמאמר הפיוט, "פתח לנו שער". אם כי נכון יותר לומר, שהקיבוץ פתח לעצמו את השער, לצמיחה דמוגרפית, להתחדשות ולשגשוג, בהחלטתו לאפשר קליטת דור חדש של משפחות צעירות, אשר יוסיפו ודאי לחוסנו וביסוסו של הקיבוץ הנושק לשנתו ה- 60. מעתה ואילך, במהלך השנה החדשה הבאה עלינו לטובה, והשנים שיבואו אחריה, פתוחה בפנינו הדרך, וניצב בפנינו האתגר, לקבל לחברות במצר את עשרות הבנים והבנות המעוניינים בכך, על משפחותיהם. אך גם בשעה זו של קורת רוח ראוי לזכור, שמהלך קליטה רחב היקף מותנה, בין היתר, בקבלת כל האישורים הנדרשים לבניית השכונות החדשות, והכנת התשתיות, דבר שבודאי יימשך עוד זמן לא קצר.

ובין לבין עלינו להמשיך ולהיאבק על איכות החיים במצר. על זכותנו לנשום אויר נקי במשך כל שעות היממה, על זכותנו שבתיה של עיר חדשה לא ינשקו לבתינו, כמו גם על זכותנו הדמוקרטית להשפיע על הרכב האוכלוסייה של העיר המתוכננת.

אך איכות החיים נקבעת גם על פי הפרטים הקטנים של חיי היום-יום. חברי מצר נהנים בשנים האחרונות מרווחה כלכלית, ושביעות הרצון המתלווה לכך ניכרת מאד, אך האם יחד עם זאת חל שיפור ביחסים האנושיים. אני רוצה להאמין שכן, הגם, שאני מתרשם, שיש מקום להמשיך לפעול בכיוון זה, שהרי ככלות הכל מה יתרונו של קיבוץ אם לא הסולידריות החברתית שבו, הבאה לידי ביטוי לא רק בתקונים מתקדמים, אלא גם בחברות הפשוטה, הסובלנית והתומכת.

שנה טובה ומבורכת

יהודה מרלא

ראש השנה תשע"ג

ברכתו של עמרי שהם בערב ראש השנה בקיבוץ,

ערב טוב ושנה טובה לכולם,

ערב ראש השנה.
סתיו עכשיו, הימים מתחילים להתקצר ובערב נושבת כבר רוח קרירה.
זמן טוב להרהורים ולמחשבות, על מה שכבר היה ומה שעתיד להיות.
על מה שכבר אמרתי וצדקתי וטעיתי
על מה שכבר ניסיתי והצלחתי ונכשלתי
ועל מה הלאה – מה עוד...

יש סוגים שונים של חגים,
חגים של צחוק וחגים של עצב,
חגים של גבורה וחגים של תורה
וראש השנה בשבילי הוא חג של תקווה.

הינה הערב מתחילה לה שנה חדשה ואני רוצה, מצפה ומקווה שתהא זו שנה של
צמיחה בכל המובנים;
שנה של ביסוס, העמקה, הגבהה והרחבה של הבית שלנו - מצר.

השנה היא שנת השישים למצר ואין סמלי מכך שבימים אלה סיימנו לאשר את תקנון
הקליטה ונוכל להציב במרכז מטרותינו לשנה החדשה את קליטת הבנים
שמשמעותה היא הרחבת הבית והרחבת הקהילה שלנו כאן במצר.

אני מאחל לכולנו יחד וכל אחד לחוד:
שנשכיל לזכור ולשכוח
לתת ולקבל
לשמוח בחלקנו
וגם לעשות עוד קצת כדי שיהיה לנו, לכולנו טוב יותר

שתהיה השנה הבאה עלינו לטובה,
מלאת טעם ומשמעות.

וכפי שאמרה המשוררת:
שבסוף השנה הבאה נשב על המרפסת
ונדע שעברה עלינו שנה נפלאה

שנה טובה לכולם

אצלנו בקהילה ★ אירית פואה

אולי אם השנה תהיה טובה
נשכח דרכי מדון ואכזבה
ויחד לצלילי השיר הבא
נרקוד כולנו
אולי נשלח ברכה- אולי גלויה
אולי בכלל נשיר הללויה
נדמה שהשנה הזו תלויה
בעצם בנו

כך כתבה נעמי שמר בשירה לשנה החדשה ואני מצטרפת למילותיה ומאמינה שהשנה הזו תלויה בעצם בנו. בעשייה ובהתנהלות שלנו הן כציבור והן כפרטים?
האם נדע למצוא את השביל בין כל אחד לשכנו ונראה לא רק את עצמנו אלא גם את צרכיו של האחר?
האם נדע לפרגן אחד לשני ולעודד את העושים במלאכה?
האם נדע לבקר בצורה בונה ולא פוגעת, ביקורת כזו שתביא לשיפור ולא להתנגדות וכעס?
האם נדע ליעל את הפעילויות שלנו ולשפר את איכות השרות?
האם נדע לתת מענה לצרכים השונים של כלל החברים?
האם נדע להיות שותפים פעילים ולקדם את התהליכים השונים שכה חשובים היום למצר?
האם נדע את כל אלה ועוד שאלות רבות כמותן.
אני בטוחה שהשנה הבאה תהיה שנה טובה מקודמתה.

דגא לשיפור איכות השרות של נותני השרותים בקיבוץ

כחלק מתהליך שיפור האיכות של פעילויות הקהילה בנינו סקר שביעות רצון לחברי הקיבוץ מהשירותים השונים.
תהליך זה כלל מספר מפגשים של נותני השירותים עם יועץ ארגוני בשם ניתאי קרן מקיבוץ רבדים. הסקר הועבר לחברים ובימים אלו אנו מכינים את ניתוח התוצאות של הסקר. תוצאות הסקר יוצגו לכל מנהל הפעילות ונותני השירותים, ידונו בסדנא לאחר מכן בהנהלת הקהילה ויפורסמו לציבור. אנו שואפים לכך שסקר זה יתבצע אחת לשנה ויהווה "כלי עבודה" לשיפור השרות.

צוות דירות – מצוקת הדיור וכל מה שביניהם

מצוקת הדיור במצר של המשפחות הצעירות, והצעירים בכלל הינה אחד הנושאים בהם אנו משקיעים זמן ומחשבה רבים למציאת פתרונות ורצון עז לפעול בהתאם להחלטות הקיבוץ.
מצוקת הדיור של המשפחות והצעירים אמיתית וקשה. (למשל לגור עם ילד בן שנתיים בדירה בה חדר שינה אחד והחדר השני אינו גדול, בהחלט לא קל בלשון המעטה). בנוסף יש מספר חברים שעדיין גרים בדו קומתי המהווה דיור זמני.

הצעירים המסיימים י"ב מעוניינים לצאת מבית ההורים ולקבל חדרים, בני קיבוץ חוזרים לקיבוץ וטוב שכך, כלומר גם להם צריך לתת מגורים. ומצד שני אנו עדים לתופעה בה צעירים שאינם גרים בקיבוץ אינם מפנים את דירתם.

הגישה שאנו כקיבוץ מחויבים לבנים הגרים בקיבוץ בלבד אינה בהתאם לתקנון הקליטה, ולדעתנו אינה הוגנת ושוויונית כלפי כלל הבנים. צעיר שלמד למשל בתל חי והחזיר את דירתו לקיבוץ, סיים את לימודיו ורוצה לשוב ולגור כאן, מדוע הוא אינו זכאי כיתר בני גילו להתגורר כאן? ההחלטה שהבנים הגרים כאן קודמים לאלה שאינם גרים כאן צריכה להשתנות.

צוות הדירות: איתן נמיר, אסנת חלן, עמיחי מילברג, שלומית לוטם ואני פועלים כדי לתת את המענה הטוב ביותר בהתאם להחלטות וברגישות לגבי המצוקות. עלינו גם להתחשב בהאטת הבניה החדשה וכתוצאה מכך דירות נוספות אינן מתפנות. אנו פועלים בכדי למצוא פתרונות לשיפור המצב מעבר לבניה הפרטית של החברים. רגישות ההורים והצעירים בנושא הדיור גבוהה ביותר, אנו מבינים זאת ומקבלים זאת ברוח טובה ובהבנה. מצד שני אנו מצפים שגם ההורים והצעירים יבינו שאין כאן כל כוונה להפלות זה או אחר אלא להפך לשמור על הכללים באופן הוגן ורגיש.

משולחנה של הנהלת הקהילה (דניז, יובל, דיאן, חיים, יסמין, דני, אירית, יהודה)

1. נוהל תשלומי צעירים

בעקבות שאלות שעלו ואי בהירות במספר נקודות עדכנה הנהלת הקהילה ביחד עם שלומית לוטם את הנוהל (המצורף).

א. סוכם לפנות למזכירות לטיפול בנקודות הבאות:

- לשנות את ההחלטה לגבי תשלום לימודים לבני הקיבוץ כך שבן/בת המגיעים לגיל 35 ולא למדו עד כה, יקבלו את סכום המענק של 30,000 ₪.
 - בחינה של תוספת לסעיף 8 בנספח חוברת השינוי "הסדר צעירים לאחר השינוי" כאשר לא יהיו רווחים יהיה צורך למצוא מקור חלופי
 - בחינת הנספח כולו לאור המציאות היום.
- ב. חשמל – חיילים, לקראת תקציב, 2013 - הנושא יבחן מחדש. בשלב זה אין החיילים משלמים חשמל.
- ג. הנוהל יפורסם לחברים ולצעירים.

2. תשלום מענק פטירה ודמי קבורה

דמי הקבורה מיועדים לתקציב בית העלמין. (כך היה נהוג עד כה). אי הבהירות הייתה לגבי מענק הפטירה. נערך דיון וסוכם שגם דמי הפטירה מועברים לקיבוץ למימון הוצאות השבעה והמצבה. כמו כן סוכם שתועבר פנייה לצוות אבלות להכין נוהל מסודר.

3. השקעה בבדיקת הארקות בבתי החברים ובמבני הציבור

הנהלת הקהילה אישרה במסגרת תוכנית ההשקעות השקעה של 35,000 ₪ לבדיקה של מהנדס חשמל מוסמך בהתאם לפניית צוות בטיחות וכיבוי אש.

4. צוות לבחינת הצעות לביטוח סעודי

בעקבות השינויים המשמעותיים העוברים על הביטוח הסעודי הקבוצתי, סוכם על הקמת צוות שיביא הצעה חלופית לביטוח של היום. הצוות : עמרי, נורית, חיים, אירית.

5. מועדון לחבר

בהשתתפות סיגל אבנרי (אחראית מועדון).
סיגל דיווחה על פעילותה במשך 4 שנים כאחראית מועדון המשמש את הקהילה, החברים והענפים כ-4 ימים בשבוע.
החברים ציינו את תפקודה הנעים ומסביר הפנים של סיגל.
צוין גם שיש בעיה של ניקיון יסודי כמו חלונות מחסן וכיו"ב, אשר סיגל אינה מסוגלת לבצע במסגרת התפקיד המצומצם.
עודכנה הגדרת התפקיד ומחירון לשימושים השונים למועדון.
סוכם :

- המחירון החדש יפורסם לאחר ההשקעה במועדון.
- נוסף 8 שעות עבודה חודשיות של מנקה.
- סיגל תשאף להגיע למצב של מסירת המועדון לפני אירוע במועדון.
אשר יכלול הסברים מפורטים בין השאר, לגבי השארת המועדון לאחר האירוע.

6. חדר אוכל

סוכם שהנהלת קהילה לגבש הצעה לשיחת הקיבוץ שתידון בעתיד ח"א (יובא בקרוב לשיחה)

שנת לימודים חדשה נפתחה, ננצל את ההזדמנות לכמה מילות פתיחה וברכה לכל התלמידים, לכל הילדים החמודים וכמובן לכל המורים, המחנכים והעוסקים במלאכת החינוך הכה חשובה. שתהיה לכם שנה –מלאת אתגרים, מלאת עניין בשיעורים, מלאת מחשבה, מלאת הקשבה, מלאת בילויים מלאת התעניינות, , מלאת הצלחות שמחה והנאה.

לכולנו שנה טובה טובה !
אירית פואה

לשחר יחיא
לתומר בכר
לגור ומיכל חברוני
ברוך שובכם הביתה למצר!!

נוהל צעירים

פרוט ותוספות לנספח הסדר צעירים לאחר השינוי ("מסלול צעירים").

הטיפול בכל הקשור לצעירים באחריות וועדת צעירים

1. השתלמויות צעירים - תשלום הקיבוץ לבנים בגין ההורים

בהחלטות השינוי הוחלט על תשלום שנתי ללימודים גבוהים לפי "שנת לימוד אוניברסיטאית", כיוון שעלות הלימודים משתנה ושונה בכל מוסד אקדמאי, הוחלט כי בכל שנת תקציב ייקבע בחוברת "תקציב קהילה" גובה התשלום השנתי. (הבסיס לתשלום הוא עבור שלוש שנות לימוד 30,000 ₪).

חשוב לציין שהתשלום בהתאם לוותק ההורים לפי החלטת השינוי.

הצעירים מקבלים תשלום עבור הלימודים דרך התקציב האישי או במידה ויש פניה מיוחדת בהמחאה.

התשלום עבור לימודים ארוכי טווח, קצרי טווח, מכינות, הכנה לפסיכומטרי ועוד.

המקור לתשלומים אלו מקרן הדלק ולא מתקציב קהילה.

2. דיר

2.1 בני י"ב המקבלים דיר אינם משלמים שכר דירה. משלם החל מהחודש הרביעי רק צעיר שלא מתגייס לצבא, שלא הולך לשנת שרות.

2.2 חיילים בסדיר אינם משלמים שכר דירה. מתחילים לשלם החל מהחודש הרביעי לשחרורם מהצבא.

2.3 חיילים בקבע מתחילים לשלם החל מהחודש הרביעי לשרות הקבע.

2.4 שכר הדירה למגורים בדירות הנעורים 630 ₪ לחודש (מתעדכן מעת לעת לפי החלטת הנהלת קהילה), שכר דירה למגורים בקוביות 300 ₪ לחודש (מתעדכן מעת לעת לפי החלטת הנהלת קהילה)

2.5 צעירים במהלך לימודים בכל מוסד שהוא משלמים שכר דירה של 200 ₪ לחודש.

2.6 לצעירים היוצאים לחו"ל אין חובה לשמור דירה במידת האפשר ניתן לשמור דירה עד 3 חודשים בתשלום של חצי מסכום שכר הדירה.

3. מים

הצעירים אינם משלמים את עלות צריכת המים. תשלום זה בתקציב וועדת צעירים.

4. חשמל

תשלום מהחודש הרביעי לאחר השחרור.

חיילים - יצוין בתקציבם עלות צריכת החשמל. עלות צריכת החשמל מתקציב ועדת צעירים.

5. ארנונה

הצעירים אינם משלמים ארנונה על הדירה. הארנונה מחויבת בתקציב וועדת צעירים.

6. גז

התקנת מערכת הגז מבוצעת באחריות הקיבוץ ע"י טכנאי מוסמך ועל חשבוננו. התשלום על בלוני הגז והצריכה של הצעיר. (הערה לא לכולם מותקנת מערכת בישול על גז).

7. אחזקת דירה

באחריות ועדת צעירים ומתקציב ועדת צעירים.

8. ביטוחים ואגרת מרפאת שיניים

בהתאם להחלטת שיחת הקיבוץ

אירית פואה

להלן מכתב שקיבלנו מהנהלת מילוא:

בישיבת צוות מרכז הפנאי מיום 21/8/12, הוחלט כדלקמן:

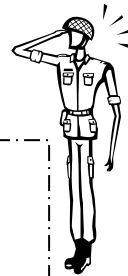
עקב הקשיים הרבים הנגרמים בחיוב חברי קיבוץ במרוכז על פעילות בחוגי מרכז הפנאי השונים, אנו מבטלים את האפשרות שניתנה עד עתה לחיוב מסוג זה, וכל חבר קיבוץ המעוניין לרשום את עצמו או את בני משפחתו בפעילות מרכז הפנאי יעשה זאת תחת אמצעי התשלום המקובלים: מזומן, שיקים, כרטיס אשראי. ההתחשבות בין החבר לקיבוצו, בקיבוצים בו הקיבוץ עדיין מאפשר תשלום בדרך זו תיעשה בתוך הקיבוץ פנימה. אנו מבקשים את הבנתכם ואת שיתוף הפעולה שלכם למעבר לפסי עבודה חדשים. לשירותכם,

עודד נויפלד

מ"מ מנהל מרכז הפנאי ועמותת רותם

לחן קריידלמן
ברכות לשחרורך מצה"ל

ללין מלשטיין
ולג'סי מזור
איחולי הצלחה עם גיוסכן לצה"ל

בתום שנת השירות....

שישה מבני מצר, מתוך קבוצה של 10 בני קיבוץ, סיימו בימים אלה שנת שירות בהתנדבות טרום גיוס לצה"ל.

לין בשומר הצעיר בקן חיפה שבמרכז הכרמל, עסקה בהדרכה ובהפעלת הקן.
מיכל בפנימית אשל הנשיא שליד באר שבע. הדרכה, הפעלה וליווי.
שני בבית הנוער קדימה שביפן – עבודה עם נוער בסיכון במטרה לשלבם בחזרה בבית הוריהם.
טליה בפנימית אחוזת ילדים בחיפה עבדה עם נערים עם בעיות התנהגות.
ליאור בשומר הצעיר בהדרכה והפעלה של הקן בקיבוץ עברון, לתלמידי בית הספר האזורי.
עומר בכפר הנוער מנוף בעכו, פנימיה לנוער שהורחק ממסגרות פורמליות, חלקם על פי צו בית המשפט.

ביקשתי לפגוש אותם ולשמוע מהם את העבר עליהם במהלך השנה. שלושה מהם לא הגיעו לפגישה מסיבות מוצדקות: מיכל מילברג ולין מילשטין כבר בצבא ועומה שצופק היה עסוק בעניינים חשובים, לכן שוחחתי עם טליה דוברת, שני שהם וליאור ברא"ס. נדמה לי שבדבריהם מיצגים גם את חבריהם החסרים. מתוך קבוצה של עשרה, שישה התנדבו לשנת שירות.

למה בחרתם להתנדב לשנת שירות ולדחות את השירות הצבאי?

טליה: שמעתי מהאחים שלי שזאת חוויה. חשבתי שאני יכולה לעשות משהו למען אחרים. במשך השנים שעבדתי באורוות הסוסים הטיפולית במגל, פגשתי אוכלוסיה שנדמה היה לי דומה להתנדבות העתידה ושהניסיון שרכשתי שם יתאים למשימה העתידה.
שני: רציתי להכיר אוכלוסיות שלא הכרתי, ראיתי אפשרות לתרום, וש אחרי השנה הזאת אהיה בשלה ובוגרת יותר לקראת הצבא.
ליאור: הרגשתי שבמשך שנות חיי, חונכתי לעקרונות חשובים, נתרמתי רבות... החלטתי שזה הזמן שלי לתרום ולעשות למען אחרים.

האם הוכשרתם לקראת המשימות שעמדו לפניכם?

שני: הייתה הכנה לתפקיד ההדרכה שנמשכה עשרה ימים, אך כאשר הגעתי למקום הרגשתי כמה אני לא מוכנה.
טליה: היו שלושה ימי הכנה לכול צוותי הפנימייה, וגם ארבעה ימים להתמודדות במצבי לחץ. הרגשתי מוכנה.
ליאור: במשך שנת הי"ב השתתפתי פעם בחודש בסמינר תנועתי, וגם בסמינר מדצ"מ. לא ידעתי אם אני מוכן, תוך כדי העשייה הבנתי שכן. הניסיון לימד אותי עוד.

איך קיבלו אותכם "הקיבוצניקים"?

טליה : כול מי שהגיע למקומות של ההתנדבות שלנו היו ברובם קיבוצניקים, כי הגיוס נעשה דרך התנועה הקיבוצית. הכול קיבל אותנו טוב, הם רגילים. החניכים... צחקו על סנדלי השורש שלי...

שני : קיבלו אותי טוב, אך הרגשתי שונה כי אני קיבוצניקית. למשל, אצלם לא יושבים על הדשא! ליאור: במקום שלי קיימת מסורת של הגעת קיבוצניקים, אבל היו גם כמה עירוניים.

נתקלתם באיזה קושי בשנת השירות?

ליאור: לעתים החיים בקומונה היו קשים. היו בינינו דעות שונות, לא הסכמנו על הכול. היה גם קושי עם האחראים עלינו בתנועה, לא תמיד תמכו במה שרצינו, אבל התגברנו.

שני: בעיקר היה קשה להתחבר אל הילדים, לקח זמן עד שזכיתי באמונם. הבעיות שלהם הקשו והשפיעו עלי, סיפורים קשים ובעיות לא פשוטות. אך התגברתי.

טליה: היו רגעים שהייתי חסרת אונים מהתנהגות הילדים. היה לי קשה לפגוש את הבעיות הקשות שלהם, שהביאו אותם לאשפוז ולפעמים לכלא. עם הזמן גם אני התגברתי.

הצלחתם בשנה זו לשנות, להוסיף דברים במקום?

טליה: שמרו על שיגרה מסוימת אך הבאתי את עצמי במשחקים ובשיחות ערכיות.

שני: הכול היה פתוח עבורי. יכולתי להביא דברים חדשים משלי, בהתאם למגבלות הקיימות.

ליאור: היה מקום לשנות וליצור במסגרת הקן, תוך שמירה על העקרונות התנועתיים. הבאנו כמה חידושים, והם נקלטו במקום.

יש איזה חוויה שתמצו לספר לקוראי העלון?

טליה: עבורי הייתה חוויה לחיות בקומונה, להגיע למקום לא מוכר. שישה חודשים חוויתי חוויה מאוד חיובית בקשר שלי עם הסגל והחניכים.

שני : עבורי הייתה חוויה לגור בשכונת מצוקה עם דקירות, סמים, אלימות, ובכול זאת להרגיש בבית. פגשתי שם אנשים טובים. גם לחיות בעיר הייתה חוויה לא ידועה לי.

ליאור: החוויה עבורי היה זה שיזמנו סמינר לכול הקנים הקיבוציים בארץ. אנחנו, משלחת הי"ג, תכננו, ארגנו ובנינו הכול. היה מוצלח מאוד, השתתפו 350 חניכים!! הדבר גרם לגאווה לנו ולחניכים.

אז... תרמתם, עבדתם, בניתם... ולכם, מה השנה הזאת נתנה לכם?

שני: התבגרתי, גליתי יכולות שלא ידעתי שהיו לי. למדתי על עצמי דרך אנשים אחרים, גם מהם למדתי. להיות חלק מתהליך החניכה, זה ריגש אותי.

טליה: התנסיתי בדברים לא פשוטים, התמודדתי עם אנשים לא כמוני. הדבר הכי חשוב שהילדים יעריכו את מה שאני עושה. בסוף השנה בטאו הערכה למה שעשיתי, בזה נתרמתי.

ליאור: התבגרתי מחשבתי ועשייתית. תודות לחברי ב"ג, וגם תודות לתמיכה שקיבלתי מהורי ומהקיבוץ. יצאתי מחממה. ראיתי מה קורה סביבי, חיזקתי עוד יותר את הערכים שקיבלתי מהבית. למדתי איך פועלת היום התנועה, ואיך אני יכול לקחת בה חלק פעיל.

ולשאלה האחרונה: האם היתם עושים עוד שנה של התנדבות?

התשובה של כולם, פה אחד
כן, בהחלט, ברצון ובכיף!!!
וגם נמליץ לכול צעיר להתנדב לשנת שירות!!

אז...מי אמר שהנוער היום הוא לא מה שהיה פעם?!

שני, עומר, טליה וליאור מתגייסים בקרוב, לעוד שלב בחייהם הצעירים..
נאחל להם וליתר חברי קבוצת "תמר" שירות קל ומעניין.

עדנה ברא"ס.

למירה,

תודה רבה לך על שמילאת את תפקידך כסדרנית רכב
ביעילות, ביושר, בנאמנות ובאכפתיות רבה תוך הקשבה ל"לקוחות" והקפדה
על תחזוקת כלי הרכב.
ותודה לך על שהיית תמיד זמינה ומסבירת פנים.

הניה ברא"ס
בשם אנשים מרוצים

ערב ראש השנה חגגנו במצר 430 איש.

אני רוצה להודות לכל מי שנתן יד להצלחת הארוע.

לחבורת הזמר:

עדנה ברא"ס, שלמה מוהדב, שרה תמיר,

עמוס תמיר, רונית פרידזון, משה קדוש וחן קריידלמן

לליאת אחירון על השירה

לגליה שריג על התפאורה

לפטו מזור – שכבר חלק בלתי נפרד מהאירועים בקיבוץ

לאיתי רימברג על הסיוע בהגברה

לגיל מוסרי על הסיוע בעריכה מחודשת של הסרט

לליאור ברא"ס ולאיייל יעקובסון על עזרה בארגון

לצוות עריכה שכלל כ-12 איש שערכו את השולחנות המשפחתיים

למוסדניקיות שהכינו את צלחות החג

לצוות המינימרקט על הסיוע היעיל והמסור

לעיריית דרומי ודבי ברא"ס – על סידור מקומות הישיבה

ואיך לא – להאוני, נדיה, האלה מיסין וכארם על ארוחה מצויינת וההגשה לשולחנות

ואם שכחתי מישהו....

חג שמח,

נאוה חברוני

יום א' 30/10
ערב סוכות
בדשא הגדול
התכנית
תפורסם בימים הקרובים

שישי 28/9
דניאל דור מבצע משירי בוב דילן
בערב מהנה ומרגש
בפאב
בשעה 21:00
הנאה מובטחת

בפרוס השנה החדשה עלינו, אני שמחה לספר קצת על מערכת החינוך שלנו לשנת תשע"ג...

הגיל הרך

בית תינוקות

מובילה – עירית אטיאס (קציר)
מטפלת – מאי טיארה (כפר קרע)
מחליפה (מטפלת שניה) – נורית הולצמן (מצר)
בית התינוקות מתחיל את השנה בקליטת תינוקות, עד דצמבר צפויים להיקלט 6 קטנטנים ובהמשך עוד 8, כך שבסה"כ נגיע ל- 14 תינוקות בסוף השנה. במקביל לקליטת התינוקות, יקלטו מטפלות נוספות.
6 בנות, 8 בנים.

רימון

מובילה – סיגל אבנרי (ממצר)
מטפלת – שירין בסול (מאום אל קוטוף)
מטפלת – לייזה הלפרין (מהמעפיל)
לצוות רימון חסרות כרגע מטפלת ומחליפה.
ברימון נקלטו 11 פעוטים מבית התינוקות ואליהם הצטרפו 4 פעוטים חדשים, סה"כ 15 ילדים.
7 בנות, 8 בנים.

בלון

גננת – שחר יחיא (מצר)
מטפלת שניה – סמירה כבהא (אום אל קוטוף)
מטפלת – רונית פרידזון (מצר)
מחליפה – קתי אשכנזי (ברקאי)
בבלון נקלטו 8 ילדים מרימון ואליהם הצטרפו 5 חדשים עם פתיחת השנה ובהמשך עוד 2 ילדים.
סה"כ 15 ילדים.
11 בנות, 4 בנים.

חצב

גננת – גלית לילה (חדרה)
מטפלת שניה – קלאודיה מוסרי (מצר)
מטפלת – עמית בן שחר (ממצר)
מחליפות – רותי שגיא (ממצר) וקתי אשכנזי (מברקאי)
בחצב נקלטו 8 מילדי בלון, אליהם הצטרפו 5 מבוגרי רימון ועוד 2 ילדים חדשים. סה"כ 15 ילדים.
5 בנות, 10 בנים.

כלנית

גנת – איילה יחיא (מצר)
מטפלת – אינה עג'מי (מצר)
מטפלת נדיה כבהא (אום אל קוטוף)
מטפלת – הילה חלן (מצר)
מטפלת – מוהדיה אבו-רקיה (מיסר)
בכלנית נשאר 7 בוגרים בגן ואליהם הצטרפו 17 ילדי חצב ועוד 3 ילדים חדשים. סה"כ 27 ילדים.
15 בנות, 12 בנים.

- נכון להיום חסרות לנו שתי מטפלות למערך הגנים שלנו ולכן נפתח את השנה עם מטפלות זמניות. אני עושה מאמצים גדולים למצוא ולגייס מטפלות טובות וקבועות לגיל הרך.
- את צוותי הגיל הרך מלווה אנטה (יועצת חינוכית מטעם התנועה הקיבוצית).

החינוך הבלתי פורמאלי

חורש (א'-ג')

מדריכה – חן בריד (מענית)
מדריך – אבינועם יומטוביאן (מכמורת)
בחורש יש 10 ילדים בכיתה א', 8 ילדים בכיתה ב' ו-11 ילדים בכיתה ג'. סה"כ 29 ילדים.
10 בנות, 19 בנים.

בוסתן

מדריך – אביתר כרמון (מענית) – יתחיל לעבוד בסוכות.
בבוסתן יש 3 ילדים בכיתה ד', 5 ילדים בכיתה ה' ו-9 ילדים בכיתה ו', סה"כ 17 ילדים.
8 בנות, 9 בנים.

נעורים

מדריך – לי ליברמן (מענית) להתחלת השנה ושירי בכר (מצר / גן שמואל).
נעורי מצר כוללים 8 ילדים בכיתה ז', 7 ילדים בכיתה ח', 10 ילדים בכיתה ט', 5 ילדים בכיתה י', 7 נעורים בכיתה י"א, 4 נעורים בכיתה י"ב. סה"כ 41 נעורים.
24 בנות, 17 בנים.

- החל מינואר תחזור ליטל שדה למערכת. תפקידה של ליטל יהיה ליווי חינוכי של צוותי החינוך הבלתי פורמאלי והפעילות על כלל היבטיה: בניית תוכנית עבודה, ליווי העבודה, פגישות צוות שבועיות, תמיכה במקרים מיוחדים, פגישות עם הורים עוד.
- ליטל וצוותי החינוך הבלתי פורמאלי מקבלים הדרכה מנטע טבנקין (יועצת לחינוך הבלתי פורמאלי מטעם התנועה הקיבוצית) וליווי חינוכי וארגוני ממנהלת המערכת.

התחלת שנה חדשה מלווה תמיד במתח והתרגשות, גם של הילדים וגם של ההורים. לוקח כמה שבועות עד שכולם מוצאים את מקומם ומרגישים בטוחים, יש הרבה משימות – להכיר מטפלות וגננת חדשה, להכיר ילדים חדשים, להתרגל לסדר יום חדש, בית ילדים חדש ושונה ועוד ועוד. כל המשימות האלה הן בעצם אתגרים שהילדים שלנו מסוגלים להם – הם גדלים ומתפתחים ואנחנו צריכים להאמין בהם ולתמוך בהם בזמן שהם עושים את הצעדים הראשונים בבית הילדים החדש.

אני מאחלת לכולנו שנת חינוך טובה, שנה של יצירה וחוויות, למידה מתוך התנסות, רכישת מיומנויות חדשות והכל תוך כדי משחק, שירים, סיפורים, טיולים והרבה הנאה. והכי חשוב – שיהיו בריאים כולם!
שנה טובה.
יסמין.

בנוסף אני רוצה להגיד תודה לכל המטפלות והגננות שעובדות קשה כל השנה ולהוסיף את העוזרים הרבים:

ניר, אודי, הדר, עדי רותם ומיכאלה
בחורש/בוסתן

המוסדניקים והטרומ גיוס
ג'סי, שלי, טליה, שני, עופרי

סיתונית - שאין כמוה!
נטע ברנדט - אלופה!

אמי חפץ - מצליח לתקן, כן כן כן

באו בברית הנישואין
רביב לוטם וליטל שטנדל
גור חברוני ומיכל רוזן
ברכות חמות למתחתנים
ולמשפחותיהם

ספורט זה המוטו שלי (בעיקר מהצד)

איתן נמיר בסדרת תחקירים חושפנית שתשקשק את תרבות הספורט במצר.

שהלכתי למתחם המגרש ובניסיון לקלוט כדור מעדתי על עלה אימתני ונקעתי את הבוהן. בתוכי קיוויתי שהצעירים שהיו בסביבה העריכו את הזינוק שעשיתי וההקרבה למען קליטת הכדור, למיטב זכרוני ולפני שהבנתי שאני פצוע קשה הכדור הגיע אליי במהירות צב וכמובן שלא הצלחתי לפגוע בו. השלב הבא היה לדדות בסתר לעבר הכיסא הקרוב ולשמור על שקט אסטרטגי כי באותו הרגע החלו את בניית הקבוצות. בדרך כלל נהוג לומר "תנסה להפוך לשטיח", אך במקרה זה נעשיתי ירוק כמו הדשא וניסיתי להראות כנטע זר, עשב ואורח של תושב לא מוכר ואני חייב להודות שכנראה הצלחתי (או שחוסר הביטחון שלי הריח למרחקים) כי לא נבחרתי לאף קבוצה.

מה שנתר לי מרגע זה, היה ליהנות ממה שאני הכי אוהב וזה ההווי הסביבתי. לטורניר הגיעו הרבה "מצריסטים" - מוסדניקים, חיילים, צעירים, חברים ולגיונרים (חברים של בני המקום) באמת כיף גדול. סיפורי מקום החלו לרוץ מסביב ואפילו השוודים הגיעו (בן פרץ)! הוסיפו לכל את המוסיקה, שתייה, "שטוחים" והטורניר יכול להתחיל. כמובן שעם ההפסדים, הגיע גם ההומור העצמי והוסיף להנאה מהמפגש הלא פורמלי. בבירור ראשוני למען התחקיר הסתבר שזהו כבר טורניר ספורטיבי שלישי בקיץ (בארגונו של המפיק היורש צליל חלן), שיש אוליגרך מקומי שעוזר ותורם להפקת האירוע (מצרפלים וענף תרבות) ובעיקר רוח התנדבות ספורטיבית שהגיעה מהצעירים ועד לשמוליק והוציאה את הטורנירים לפועל. המפגש השאיר אצלי מוטיבציה להמשך וכנראה שחוג הפילאטיס המקומי של דבורה יפגוש אותי בקרוב (לשחקני כדורגל שבת אין מה לדאוג, הנקע באצבע יחלים רק עוד שנה לפחות....). תחקיריי הבאים, קבוצת האופניים (אני במאסף עם רכב), טניס (דני הופמן מאמן העל נקרא לדגל), ואסאדו בפארז'ה למרחקים ארוכים - הספורט האהוב עליי ביותר.

אפתח בגילוי נאות - אני לא ספורטאי מקצועי, את האמת גם לא ספורטאי חובב ואם לחשוף את האמת עד הסוף, אינני נהנה מספורט בכלל. עם זאת אומר כי מהצד, תמיד נהניתי להסתכל בהווי שנוצר מסביב לספורט בקיבוץ.

בקצ"ש (הקיבוץ שלי לשעבר) בו גדלתי היו החברים נפגשים לכדורגל כל שבת, כמו כאן, אך בנוסף היו בימי שלישי משחקי כדורסל ואבא שלי, שנחשב בזמנו לאחד האנשים החזקים בקיבוץ, היה שחקן פעיל ומפציץ קרשים מוכר בקיבוץ (כולם ידעו שכשחיים נמיר זורק לסל רצוי להתכופף ולתפוס מחסה...).

מפגש החברים לפעילות ספורטיבית בקיבוץ השיתופי דאז היה תמיד מלא בהומור והזדמנות לקשר בין הדורות השונים ולא מעט "אגדות מקום" נוצרו במפגשים הללו. בעקבות הפניה אליי להתגייסות למען העלון המקומי, החלטתי להתחיל ולסקר את הספורט המקומי.

ה"סמס" הראשון נשלח לשמוליק שצ'ופק (מפיק אירועי ספורט מקומי ידוע) ובסמס השני (בפעילות זו אני כן מצליח להתמיד) כבר הזמנתי לאירוע אמיתי (שישי 14.9) "טורניר כדור-עף בבריכה". ההתראה הייתה כשעה וחצי לפני, מה שלא הותיר לי פתח מילוט מספק לנסיעה הרחק ממקום האירוע ובליט ברירה לבשתי את מיטב מחלצותיי הספורטיביים וזה אומר חולצה אחת ישנה שהייתה לי בארון ובגד ים (כי אין לי מכנסיי ספורט), והתכוננתי נפשית למקרה שבטעות ירצו שגם אשחק. (בדיעבד גם הסתבר לי שאפרת זוגתי היקרה התקשרה בעילום שם למד"א להכין אותם לפינוי מהיר).

כאשר הגעתי לבריכה, האזנתי לחברים ה"ותיקים" שהסתובבו במתחם הטורניר (איתן הוכמן, אדי חלן, ושמוליק) ובעיקר קיבלתי את הרושם שרצוי להתחמם מעט לפני שמתחילים לשחק. עניין החימום היה מלחיץ עד כדי כך

ראיון | עמנואל גסטר

מחולק לשני חדרי מגורים, (אחד מהחדרים היה "הבית" שלנו).

כמובן הגיע תורה של שאלה כבדת משקל ומתובלת בטעם של אידיאולוגיה צרופה: "מדוע באתם ארצה לקיבוץ ולא יזו מטרה?" ליליה החלה לנסח תשובה הולמת וקצרה, לפי התנאים של המראיינים ותוך התחשבות בגודל הדף שלרשותם, אך נבלמה כאשר בכעין סיכום כתבה של עיתונאי מנוסה, אמרו: "אה, כן, נכתוב: 'באו בהתנדבות כדי לבנות ארץ חדשה וקיבוץ חדש' ... כך, כלאחר יד, מעין משפט שכבר שמעו היכן שהוא. (והם פגעו בול). אמרו תודה רבה והלכו... באותו רגע, ועל אף שאני מחייך חיוך מבין, אבהי ומסמפט, הרגשתי איזו מכה במודעות שלי מהעובדה שבשיחה עם בני קיבוץ צעירונים, בעמידה באמצע הכביש ובמילים ספורות בלבד, אני אמור לסכם את מפעל חיילי! מפעל חיילי למעשה, אם נוסיף את זוגתי ואת כלל חבריני הותיקים.

נשארתי בוהה, מסתכל בנוף של מצר ומנסה לנסח עבורם ובתוך שניות את כל פילוסופיית חיילי ומי יודע? אולי זאת ההזדמנות... אז נזכרתי בתשובתי לאותו הנושא בדיוק, למראיין אחר, עבור מסיבת הגבורות. (כמובן שלא הצגתי בפני הילדים את נוסח התשובה-הצהרה שלי).

בכל זאת אני אכתוב את זה כאן עבורם, לכשיגדלו, משום שאני רואה בבני הקיבוץ מכל הגילאים את ממשיכי דרכינו, ואולי פעם בעתיד הרחוק ירצו לחקור את קיבוץם מתוך ארכיון הקיבוץ ומתוך הסיפורים של עלון מצר. ובינתיים קבלו ברכותיי!

נו, ועכשיו בשיא הרצינות ושיחייכו הציניקנים! "אז מה היו הסיבות שגרמו לעלייה?": "אידיאולוגיה! הייתי משוכנע שצעירים יהודים חייבים להיות חלוצים, לעזוב את הלימודים, להשתתף בבניית הארץ, להפוך לעובדי אדמה, לבנות קיבוץ, סוציאליזם, חברה לדוגמה, צדק חברתי, ולפעול למען אחוות עמים ושלוש. אלו לא היו מילים גבוהות אלא תוכן חיי מאז ומתמיד". ומקווה שערכים אלו, או חלקם, לא ימחקו ע"י הדורות הבאים.

חג שמח

ילד וילדה חביבים, מוסדניקים צעירים, פוגשים אותנו בדרך ומבקשים שנתראיין.

כמעט כל יום, מלווים בבריזה של לקראת הדמדומים, אשתי ואני יוצאים אל השבילים באזור הבמה המרכזית, להליכה קלה למטרות ספורט אתגרי, אך בקצב משלנו, (דומה לקצב של צב לא ממהר), ושלובי זרוע, כאילו, כי האמת היא שזוגתי נתלית לשם איזון...

הילדים נראים מבסוטים כי מצאו את מטרת הפרוייקט החינוכי שלהם לאותו היום.

ראשית כל מבררים אם אנו "חברי מצר", כן! ענינו בדואט, וכמה זמן? רק 59 שנים! והאם אנו "מהותיקים"? כן! ענינו בגאווה (משועשעים אנו מביטים כל אחד על גיל ה-82 של השני)... והאם כבר אנו מוכנים להתראיין, ובכדי להרגיענו הם מצהירים שמדובר רק בכמה שאלות. (ואני חושב שאנו צריכים להצטמצם כי אולי הם ממהרים להגיע לטלוויזיה לאחד השידורים של אולימפיאדת לונדון). טוב, אז מי אנו שנתנגד? ובינינו, רק להיות בקרבנתם עושה לנו את היום, ולקיים שיחה איתם זה בכלל כיף! מה הנושא? שאלנו כדי לעשות רושם וגם להקשות קצת.

החמודון לוקח אוויר ומתגבר על ביישנותו בכדי להסביר את התוכן הכללי של השאלות. החמודונת, בהחלטיות, מבקשת אותו להסתובב ומחזיקה דף על גבי גבו, שהפך לשולחנה לעת הצורך (כולנו בעמידה) ומתחילה לכתוב את ... "קורות חיילי".

ליליה מצביעה על ספסל קרוב לשפת הכביש ומציעה שנשב שם, דבר שיועיל לגילנו והיא גם יודעת שכך תתנהל שיחה בגובה העיניים, שתועיל להרגעתם.

פתאום מגיעים עוד ילדים שגם מחפשים קליינטיים-מתראינים אך בינתיים נעמדים סביבנו בהבעת פנים של התעניינות וגם של מתן כבוד למעמד, דבר אשר מעלה בכמה דרגות את רמת החשיבות העצמית שלנו מפני הקהל הרב.

אז, כבר ענינו שעלינו מארגנטינה למצר שהיה שממה, קוצים וכמה צריפים והשתעשענו בלהסביר להם ש"פחון" הוא מבנה קטן כולו עשוי פח,

חברי ותושבי מצר,

לאחר שלוש שנות לימודי קולנוע במכללת ספיר אני מסיים את לימודי ובימים אלה שוקד על פרויקט הגמר שלי שהינו סרט באורך של כחצי שעה. הסרט עתיד להיות מוקרן בפסטיבל קולנוע דרום, שמתקיים כמדי שנה בחודש יוני בשדרות, שם מוצגים סרטי הבוגרים ואף משתתפים בתחרות. כמו כן, הסרט מיועד להפצה בפסטיבלים נוספים לאחר סיומו.

במהלך שבוע בחודש אוקטובר אצלם את סרט הגמר שלי במצר. שם הסרט: **"מבעד לירוק"** וזהו תקציר העלילה בקצרה:

הסרט מתרחש בקיבוץ מופרט בן-זמננו ומסופר מנקודת מבטו של גבר בן 60, שמתמודד עם השלכות הפרטה על חייו המקצועיים והאישיים. מספר אירועים, בניהם מוות של מכר, מביאים אותו להרהר בחייו ההולכים ואוזלים ולניסיון להתקרב אל בנו המרוחק ממנו, שזה עתה חזר משהות ארוכה בחו"ל.

תאריכי צילום הסרט הם **14-18.10** (ראשון עד חמישי) ו- **21-22.10** (ראשון ושני), כך שאם תראו חבר'ה צעירים מתרוצצים בשבילי קיבוץ, סוחבים דברים מאוד כבדים ונראים כאילו לא ישנו הרבה זמן אז תדעו שהם משלנו.

נשמח לכל עזרה שהיא; החל מהשאלת מזרונים לשינה לחברי הצוות ועוד יותר נשמח אם תסכימו להצטלם כניצבים בסצנה בבית העלמין שתתקיים ביום שני **22.10** (פרטים טכניים יגיעו בהמשך)... אודה לכם מקרב לב על כל עזרה והירתמות כדי שלבסוף יהיה סרט שכולם יוכלו לצפות בו ולהרגיש שנתנו בו יד.

את התסריט אני כתבתי- גבע רונן, ואותו אני גם הולך לביים. לצידי שי רילסקי, סטודנטית לקולנוע שנה מתחתי, והיא מפיקת הסרט ועוזרת בכל מה שקשור בפן הטכני.

אז נשמח ליצירת קשר לכל מי שחושב שיוכל לעזור, ושתהיה לכולנו שנה טובה, יצירתית ומלאת סיפוק,

גבע רונן - 052-4399222

שי רילסקי (המפיקה) - 054-6277210

לחברים ולשותפים במצר

ברצוננו לומר שלום ותודה

להיפרד מכם לאחר תשע שנים של
חיים משותפים במצר.

שלום ותודה

אנו בטוחים שכדרכם של אנשים טובים
עוד דרכנו יצטלבו
ולכל המעוניין לשמור על קשר מוזמן
להגיע
ולבקרו בביתנו החדש בקיבוץ זיקים

בהרבה אהבה

טליה ואורי

לצפי עמיר והמשפחה
תנחומים על מות האם והסבתא
מרים גלזר
מכל חבריך במצר